

Vážení adoptivní rodiče, vážení příznivci a přátelé Centra Narovinu,

zdravíme vás na začátku nového roku a přejeme vám všem hodně zdraví, radosti a spokojenosti. Děkujeme za vaši do-
savadní pomoc i podporu a celý náš tým se těší na další milá
setkání také v tomto roce.

A jaké příspěvky obsahuje únorový bulletin? Najdete zde
aktuální informace z našich projektů a také zprávy od vás
– dobrovolníků, příznivců a přátel Centra Narovinu. Velmi si
vážíme vaší pomoci a především kreativity, kterou vkládáte
do rozvojových projektů v Keni. Asante sana - děkujeme.

Krásné zimní dny,

Za Centrum Narovinu

Simona Heřtusová - simona.hertusova@adopceafrica.cz

Klub přátel adopce pomohl dětem i v prvním školním trimestru roku 2014

Na fondu Klubu přátel adopce se od září do konce ledna nashromáždilo 26 348 CZK. Z této částky jsme uhradili první školní
trimestr čtyřem dětem. Čerpáno tak bylo celkem 9 600 CZK a 16 748 CZK na fondu Klubu přátel zůstává do dalšího období.

Konkrétně peníze pomohly třem nejmladším dětem, které tak mohly již od ledna nastoupit do školky:

Linda Awuor Omondí (ID 52199), **Linus Otieno Okoth** (ID 52200) a **Synelly Achieng Opiata** (ID 52181). Dále byl uhrazen
trimestr pro chlapce, který pokračuje ve studiu posledního ročníku na střední škole: **Humphrey Odhiambo** (ID 40548).

Děkujeme Všem, kteří podporují vzdělání dětí v Keni.

DARUJME VZDĚLÁNÍ

Chci adoptovat dítě
databáze dětí k adopci

Chci jednorázově přispět
klub přátel adopce

*Pokud se chcete i Vy do programu Adopce afrických dětí – projektu pomoci na dálku zapojit nebo jednorázově či nepravidelně přispí-
vat na studium dětí v Keni, podívejte se na naše webové stránky a osudy dětí, které na své adoptivní rodiče stále čekají. Děkujeme.*

Možnosti jednorázových plateb podporující vzdělání dětí v Keni

1. Platba kartou: <http://www.centrumnarovinu.cz/platba-kartou-pres-platebni-branu>
2. Platba na účet: KB-Praha 5, číslo účtu 19-1460510217/0100, variabilní symbol 800
3. Platba složenkou typu A: Centrum Narovinu, Sokolská 1802/32, 120 00 Praha 2
KB-Praha 5, číslo účtu 19-1460510217/0100, variabilní symbol 800

Příběh Nancy

Studentky z programu Adopce afrických dětí – projektu pomoci na dálku

Stejně jako v minulém čísle bulletinu, Vám i nyní přinášíme příběh jednoho mladého člověka z Keni, který byl ve studiu podporován „adoptivním rodičem“ v programu Adopce afrických dětí. Seznamte se s Nancy, která měla v programu ID 40181.

Jmenuji se Nancy a je mi 21 let. Žiji v Keni na místě známém jako Kitengela v blízkosti Nairobi. Baví mě péct koláče, cestovat, seznamovat se s novými lidmi, dělat charitativní práci, hrát si s dětmi a číst knihy.

Do programu adopce jsem byla vybrána v době, kdy začal (pozn. v roce 2003), protože jsme doma měli problémy. Měla jsem oba rodiče, ale můj otec nikdy nebyl zodpovědný za rodinu a byl alkoholik. Moje maminka musela tvrdě pracovat a postarat se, abychom mohli se sourozenci chodit do školy. Jsem nejmladší a měla jsem to štěstí, že jsem díky Centru Narovinu mohla studovat. Moji starší sourozenci chodili do školy jen s velkými obtížemi a nikdy nešli po střední škole na college nebo univerzitu. Kromě jednoho, který byl také sponzorován přes Centrum Narovinu, ale nakonec ji nemohl dokončit, protože jeho sponzor podporu ukončil.

Na college jsem studovala němčinu a udělala si cukrářský a pekařský kurz. Pro ten jsem se rozhodla, protože jsem neměla

práci a nemohla jsem jít na univerzitu, protože je příliš drahá a ani za podpory sponzora maminka nemohla doplatit zbytek, a také proto, že pečení miluji. Děkuji Bohu, že jsem mohla komunikovat s mým sponzorem panem Karlem a on mi po skončení kurzu koupil troubu, v které v současné době pečů koláče a prodávám je. V budoucnosti bych chtěla mít svůj vlastní obchod a pokračovat se studiem na univerzitě. Celkem se mi daří, ale začít s vlastním podnikáním je náročné. Nemám dostatečný kapitál, a protože mám malou troubu, mohu péct pouze málo koláčů. Také elektřina je velmi drahá a potřebuji i peníze na pronájem prostor. Momentálně tedy pečů doma a chodím koláče prodávat. Byla bych vděčná, kdybych sehnala jinou práci, abych mohla navýšit svůj kapitál. Pečů dva druhy koláčů. Důvodem je, že nemám jiné tvary plechů a další vybavení. Také pečů placky na kebab, muffiny a sendviče. Na college jsem se toho hodně naučila, ale nemohu dělat vše, protože nemám potřebné vybavení.

Program Adopce na dálku afrických dětí byl v mém životě užitečný a formuloval mě do toho, kým jsem dnes. Myslím, že program mění život i jiných dětí a jejich rodin. V budoucnu bych chtěla podporovat nějaké africké dítě tak, jak jsem byla podporována já. Zatím pomáhám mamince, která je dobrovolnou koordinátorkou programu Adopce na dálku. Chodím fotit děti, distribuovat uniformy a dárky, a vybírat do škol od dětí dopisy a vysvědčení. Na podzim jsem se také účastnila v Limuru semináře pro dobrovolníky programu Adopce na dálku, který vedla Dana Feminová.

Přeji tomuto projektu do budoucnosti dlouho trvající život. Děkuji a Bůh Vám žehnej.

Vaše Nancy Kadeka

Vánoční nákup potravin pro děti zařazené do programu Adopce afrických dětí – projektu pomoci na dálku

Serfine Atieno (ID 41577)

V prosinci proběhl v Keni tradiční vánoční nákup potravin, kterým se dorovnává nevyčerpaná částka určená pro každé dítě. Tato nevyčerpaná částka vzniká v daném období díky rozdílům v kurzu, kdy se peníze do Keni převádějí.

Děti zařazené do programu Adopce a jejich rodiny tak dostaly: 5 kg rýže, 4 kg cukru, 24 kg mouky na ugali (v oblasti Viktoriina jezera dostaly rodiny kvůli rozdílným tradicím v jídle místo mouky na ugali kukuřici), 12 kg mouky na chapati a 4 litry oleje na vaření.

Vánoční nákup, kterým uzavíráme v Keni školní rok, je velkým přínosem na Vánoce a děti i rodiny si ho v tomto období velmi cení.

Doprava zboží na Rusinga Island.

Rodiny čekají na předání vánočního nákupu.

James Akumu (ID 51904)

Maria Achieng (ID 40349)

Na dlouhé cestě k rozvoji, soběstačnosti a trvalé udržitelnosti

Novinky z komunitního centra „Ostrov Naděje“ na ostrově Rusinga Island

Na konci minulého roku bylo jedním z hlavních bodů programu mé cesty do Keni, jako je už řadu let dobrým zvykem, spousta úkolů spojených s hlavním rozvojovým projektem Centra Narovinu – s Ostrovem Naděje na Rusinga Island. Po

Nové děti v sirotčinci dostávají malé dárky z České republiky.

třídenním semináři s 55 dobrovolnými koordinátory projektu Adopce v Limuru a asi týdnů různé práce kolem adopcí v kanceláři v Nairobi jsem tedy trávil týden v našem Ostrově Naděje. A jako vždy jsem postupně zjišťovala, že můj program je spíše tak na jeden měsíc než na jeden týden. Každopádně pobyt v areálu Ostrova Naděje a setkání s našimi dětmi a místními lidmi je vždy velice příjemný a musím přiznat, že se na něj, i přes vysokou náročnost těch dnů, vždy velice těším.

Takže mezi nekonečnými rozhovory o všech tématech například provozování školky, školy, sirotčince, kliniky a farmy, pohovory s jednotlivými zaměstnanci, schůzkami s jednotlivými týmy zajišťujícími chod a rozvoj různých částí projektu, výběrovým řízením na nového lékaře a zdravotní sestru pro kliniku, třídenního semináře pro všechny učitele a vychovatele, kontrolu dokončeného zavlažovacího systému, předání a zdokumentování učebních pomůcek od partnerských škol, rozdání sbírky hraček a oblečení dětem v sirotčinci, schůzkami se sta-

Dívky ve svém pokojíčku v nové dívčí ubytovně.

vebními inženýry kvůli prasklině ve zdi naší jídelny, návštěvou našich nově pronajatých polí pro pěstování kukuřice a fazolí ve velkém, plánování stavby kurníku pro našich prvních 200 kuřat slepičí farmy, setkání s celou místní komunitou i se shlédnutím nového divadelního představení školního dramatického kroužku, se přece jen našel čas i na mé oblíbené rozhovory s dětmi v sirotčinci, společné večerní kino pro děti, a dokonce i odpoledne s keramickou hlinou a večerní vypalování keramiky přímo v ohni. Takže jsem si to užila a jako vždy odjížděla s pocitem, že se tam dětem daří opravdu dobře a zároveň se spoustou nápadů a plánů, co bychom měli změnit – vylepšit a co nového bychom ještě mohly udělat.

Víkend s keramikou jsme si všichni moc užívali.

A jaké jsou tedy novinky, úspěchy, problémy a plány do budoucna?

Je toho opravdu hodně! Začátkem roku 2013 se díky dokončení nové budovy sirotčince podařilo přestěhovat dívky do nové dívčí ubytovny a uvolnila se tak místa ve dvou starších ubytovnách, které se tím okamžikem staly výhradně klučičími ubytovny. Celkem tedy navýšená kapacita ubytoven v sirotčinci poskytovala 15 míst pro dívky a 10 míst pro kluky. Úkolem tedy bylo vybrat sirotky, jejichž situace byly natolik složité, že jim neumožňovaly uspokojit ani ty nejzákladnější potřeby a Ostrov Naděje by se jim měl stát novým domovem a jejich šancí pro budoucnost. Informace o místech byla poskytnuta všem koordinátorům projektu adopcí, takže se o místa ucházely nejen děti z Rusinga, ale prakticky ze všech oblastí Keni, kde máme týmy projektu adopce. Výběr byl opravdu velice náročný, protože o většinu z dětí, které byly navrženy, by se dalo říct, že by nástup do sirotčince potřebovaly. Po prvním výběru jsme měli 60 navržených „vážných případů“ a jen 25 volných míst. Všechny 60 dětí jsme tedy museli navštívit, abychom na vlastní oči viděli situace, ve kterých žijí a mohli vybrat ty, které nový domov

Zavlažovací systém už pomáhá zvyšovat úrodu zeleniny.

potřebují neodkladně. Navíc jsme také museli dávat pozor na obsazenost našich tříd ve škole, abychom všem novým obyvatelům Ostrova Naděje mohli nabídnout i lavici ve třídě, kam patří a umožnili jim co nejlépe pokračovat v jejich školní docházce. **Po dlouhém přemýšlení a porovnávání situací jsme nakonec vybrali 25 dětí a jejich fotky a popisy jsme publikovali na webu, abychom pro ně včas našli „adoptivní rodiče“ a zajistili jim tak vše potřebné pro nástup a začátek nového školního roku v lednu 2014 už v Ostrově Naděje. Pokládám za velký úspěch, že se vše podařilo a našlo se tolik úžasných lidí v České republice a na Slovensku, že teď od ledna mohly opravdu všechny děti nastoupit.** Některé sice před tím, než budou moci chodit bez problémů do školy, tráví své první dny spíše na naší klinice nebo ve svém pokojíčku, protože jejich zdravotní stav není dobrý (známky podvýživy, akutní malárie), ale určitě se brzy zotaví a budou se moci zařadit do běžného života Ostrova naděje. **Takže v sirotčinci žije aktuálně 64 dětí ve věku od 5 let do 18 let, 33 dívek a 31 chlapců.**

Za velký úspěch považuji i to, že se podařilo díky novým „adoptivním rodičům“ přijmout teď od ledna i 30 těch nejmladších dětí z velice chudých rodin, které chodí nově do naší třídy nejmladších ve školce. **Takže kapacita sirotčince, školky i školy je téměř plně obsazená a každý všední den je tak v areálu 390 dětí.**

S tím velice souvisí naše velká snaha o vylepšení a rozšíření aktivit farmaření. Proto, abychom byli schopni každý den nakrmit tolik dětí, je nezbytné posílit produkci farmy. Takže díky dotaci agentury Slovakaid jsme dokončili v minulém roce zavlažovací systém a zeleninová farma přímo v areálu tedy poskytuje svou úrodu už během celého roku. Jako velkou novinku vnímáme nákup traktoru, který se podařilo koupit v říjnu 2013 díky sbírce v ČR a příspěvku z peněz z projektu adopcí, z té části na podporu dalších rozvojových projektů. Traktor je tedy v plné práci a umožňuje hospodařit na dvou velkých polích mimo areál, kde jsme zaseli kukuřici a fazole. Doufáme, že úroda poputuje nejen do naší kuchyně, ale částečně i na prodej, aby se za utržené peníze mohly nakoupit další nezbytné suroviny na vaření. Když traktor nepracuje na našich polích, je pronajímán místním zemědělčům, takže vydělává na další potřebné náklady Ostrova naděje. Další farmářskou novinkou je kurník pro 200 nových

kuřat, které jsou první fází budoucí slepičí farmy. Ta nám pak vedle dvou chovných rybníčků na ryby, které už v areálu máme delší dobu, umožní obohatit dětem jídelníček. Navíc v rámci dalšího projektu od agentury Slovakaid máme peníze i na dalších 60 ovocných stromů, které brzy nakoupíme a vysadíme, takže vedle vlastní zeleniny, luštěnin, rybího masa a vajíček by měl přibýt i dostatek vlastního ovoce.

Vedle farmaření a tedy snahy přibližovat se větší samostatnosti a trvalé udržitelnosti projektu, je už mnoho let naším velkým tématem také přístup k metodám výuky v základní škole. Máme dobrý tým mladých kvalifikovaných učitelů, ale potýkáme se s obecně rozšířeným přístupem k dětem a otázce disciplíny ve školách v Keni. Řekněme, že přesto, že jsou fyzické tresty zákonem už několik let zakázány, praxe je jiná a drtivá většina učitelů i rodičů je v Keni přesvědčená, že bez tvrdé „disciplíny“ z dětí nic dobrého nevyrostě. Toto přesvědčení je natolik silné, že v okamžiku, kdy jsme asi před 5 lety jasně deklarovali, že škola Ostrova Naděje nepoužívá a odsuzuje všechny formy fyzických trestů dětí, několik rodičů své děti z naší školy odvedli do jiných škol, protože byli přesvědčeni, že bez rákosky dítě žádných výsledků nemůže dosáhnout. Změnit nějaké po ge-

Nový kurník a prvních 200 kuřat slepičí farmy Ostrova Naděje.

nerace vytvářené přesvědčení a zvyklosti je asi vždy během na dlouhou trať, ale upřímně mě překvapuje, jak těžké a složité to je stát se průkopníky něčeho nového – jak nedůvěřivé je okolí a jak silné jsou reakce těch, kteří nechtějí dát do diskuse něco,

Traktor v práci při přípravě půdy na pěstování kukuřice a fazolí.

co tolik let praktikují s přesvědčením, že to je jediná a ta nejlepší možnost. Po pěti letech seminářů pro učitele, jejichž cílem bylo nahrazování trestání, lepší motivací a zábavnějšími, různorodými a prožitkovými metodami výuky jsme dosáhli týmu učitelů, kteří tuto myšlenku přijali a vyzkoušeli si, že reakce dětí je skvělá – nebojí se potrestání, takže jsou mnohem sdílnější, nebojí se vyjádřit svůj názor, zeptat se, do školy chodí rády a těší se, co pro ně učitel připravil. Po letech se tato atmosféra začala šířit i za plot naší školy a přišla druhá vlna rodičů, kteří odvedli děti z naší školy, protože jim děti doma začaly říkat své názory na násilné chování a to různí otcové chápali jako drzost a neposlušnost. A tak přesto, že škola měla dobré výsledky a v dramatických i sportovních soutěžích vyhrávala, v komunitě stále převládal názor, že bez rákosky to nejde a tedy přesvědčení, že děti z naší školy u státních zkoušek určitě neuspějí. Z našich učitelů si učitelé z jiných škol na ostrově dělali legraci a posměšně upozorňovali, že u zkoušek určitě propadneme. Na přelomu listopadu a prosince se v celé Keni konaly státní srovnávací zkoušky k zakončení základního vzdělání. Naši studenti z 8. třídy se na zkoušky dlouho a velice svědomitě připravovali, naši učitelé sice dětem věřili, ale kvůli tlaku komunity se výsledků dost obávali – jak se ukázalo, úplně zbytečně.

Úspěšní osmáci se svými učiteli po obdržení výsledků zkoušek.

Věřím, že ten pocit našich osmáků, že to zvládli, protože chtěli, protože jsme jim věřili a podporovali je, protože věděli, že je to pro jejich budoucnost důležité, je úžasným základem pro jejich další úspěšná studia. Pevně doufám, že nám jednou tyto děti pomůžou na cestě ke spravedlivější lidské společnosti, kde by každý měl zajištěna základní lidská práva a měl stejné příležitosti.

Zkrátka tento projekt je velice komplexní a s každým dalším krokem se otevírají další dveře, další problémy, výzvy a témata. Jako asi každý rozvojový projekt je během na velmi dlouhou trať, ale dílčí úspěchy na té dlouhé cestě přinášejí hodně dobrého a hodně radosti. A tak jsem tentokrát odjížděla jako vždy se spoustou témat k vyřešení, ale i se spoustou plánů a chuti se do nich pustit. Takže dalším plánem je vybudovat počítačovou učebnu s čítárnou a knihovnou, posílit personál sirotčince, zrekonstruovat budovu jídelny s kuchyní, upravit sportovní hřiště a udělat dětské hřiště pro nejmenší děti ze školky. A dokonce se začíná i snít o vybudování střední školy.

K tomu všemu ale bude nezbytná pomoc od mnoha přátel, dobrovolníků, adoptivních rodičů, menších i větších sponzorů a spolupracovníků. **Takže jestli máte chuť se zapojit a stát se spolupracovníkem Ostrova Naděje a podílet se na tomhle úžasném dobrodružství konkrétního pomáhání těm nejpotřebnějším, připojte se do týmu dobrovolníků a přátel.** Přijďte na první setkání „Klubu přátel Ostrova Naděje“ nebo napište na: dana.feminova@adopceafrika.cz

Děti z osmé třídy se společně učí na závěrečné zkoušky.

Všichni naši studenti při zkouškách uspěli nadprůměrně – s výsledkem přes 300 bodů. To znamená, že mají všichni velice dobrou šanci se dostat na velmi dobré střední školy. Tenhle úspěch je obrovský nejen pro všechny ty osmáky, ale především proto, že všichni učitelé jsou tím výsledkem utvrzení v tom, že se vydali na správnou cestu a věřím, že už nikdo z nich po rákosce nikdy nesáhne. A pevně doufám, že je to i velký impuls pro zamyšlení všem těm posměváčkům z ostatních škol, a velký krok k rozbourání toho zastaralého přesvědčení místní komunity, že násilné tresty jsou ospravedlnitelné snahou o dobrý výsledek.

**První setkání
Klubu přátel Ostrova Naděje
sobota 1. března ve 14:00 hodin
Centrum Narovinu
Sokolská 32, Praha 2**

Kouzlo Vánoc

Nemyslím si, že by pomáhání před Vánoci mělo jinou váhu než pomáhání kdykoliv během roku, přesto musím uznat, že zejména pro děti mají Vánoce pořád to své zvláštní kouzlo, které je občas přiměje udělat věci, na které by si jindy třeba nevzpomněly, nebo podpořit projekty, na které přes rok není dost času. Právě to se u nás na ZŠ TGM stalo před Vánoci. A jak to celé vlastně bylo? V předvánočním čase často s dětmi diskutujeme o tom, co pro ně znamenají Vánoce nebo jak se slaví Vánoce v různých částech světa. Právě tohle téma přivedlo žáky 9. ročníku na nápad adopce na dálku. Členové ŽP mají zkušenosti s vlastními charitativními sbírkami, spolupracujeme s azylovými domy, na našich akcích spolupracujeme i s Domovem pro seniory, zkušenost máme s celorepublikovými sbírkami (Červená stužka, Květinový den, Život dětem, CPK Chrupa), ale adopce na dálku se nám stále zdála jako příliš velký závazek. Rozhodli jsme se proto pro jednorázovou akci, kterou bychom rádi podpořili vzdělávání v Africe. Kateřina Rážová (9. ročník) si sama našla organizaci, kterou oslovila, a získala od nich propagační materiály. Informovala je o sbírce a zajímala se i o přednášku, kterou by centrum uskutečnilo na naší škole. Pak už jen zbývalo vymyslet název akce a získat pro ni spolupracovníky. I to se nakonec podařilo, a tak vzniklo „Kouzlo Vánoc“. Žákovský parlament oslovil paní Hanku Baušovou, předsedkyni SRPDŠ, která pak poprosila o spolupráci maminky. Ty napekly výborné cukroví, které 16. prosince poslaly do školy. Kačka, předsedkyně ŽP, oslovila své kamarády z parlamentu a ti kreslili plakátky do tříd, připravili hlášení do školního rozhlasu a pomohli napečené cukroví roztrždit do balíčků a doplnit materiály od Centra Narovinu. 17. prosince jsme v prostorách školy zahájili prodej, který nakonec vynesl úžasných 5503,- Kč. Nutno dodat, že do celé akce se zapojili i učitelé a učitelky, ať už přípravou cukroví nebo nákupem.

Chtěli bychom tímto poděkovat všem maminkám a babičkám a kolegyním učitelkám, které s láskou napekly, paní Hance Baušové za obětavou pomoc při organizaci i za pozvání do Domova pro seniory, kde se podařilo prodat spoustu balíčků, a v neposlední řadě žákům a rodičům, kteří si cukroví koupili a podpořili tak naši akci „Kouzlo Vánoc“.

Na závěr bych za celý ŽP ráda pochválila Aničku Venclovou a Julii Jestřábovou, které si přípravu akce vzaly na starosti v době, kdy byli koordinátoři i předsedkyně ŽP na výjezdovém zasedání.

Mgr. Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP ZŠ TGM Blatná

Sbírka „Kouzlo Vánoc“ očima dětí

Dne 16. a 17. prosince na naší škole proběhla sbírka s názvem „Kouzlo Vánoc“. Akci pořádal žákovský parlament, který se na ni pečlivě připravoval. Naším cílem bylo vybrat co nejvíce peněz pro děti v Africe, které nemají takové štěstí jako my a nemohou se vzdělávat. Akci jsme uskutečnili ve spolupráci s adopčním sdružením Centrem Narovinu. A jak akce probíhala? Devátáci s paní učitelkou Růžičkovou přišli s návrhem, že bychom před Vánocemi mohli pomoci někomu, kdo nemá tak lehký život jako my, třeba černouškům v Africe. Ale museli jsme vymyslet, jak to udělat. Konečný nápad tedy zněl, že budeme prodávat cukroví. Oslovili jsme maminky ze SRPDŠ, aby nám upekly nějaké to cukrovíčko. Maminky ho napekly spoustu a za to jim moc děkujeme. V pondělí jsme se my, dobrovolníci ze ŽP, sešli a všechno cukroví jsme dali do pytlíčků. Z toho nám vzniklo 442 balíčků, které jsme druhý den prodávali. Měli jsme postavený stánek v hale školy a následně jsme i obcházeli třídy. Druhý den jsme už jen obcházeli třídy a šli jsme do Domova pro seniory, kde nám paní ošetřovatelky také přispěly do kasičky. Možnost zakoupit si cukroví měli nejen žáci, ale i jejich rodiče ve školní družině, kde jsme cukroví na odpoledne nechali. Vybrali jsme neuvěřitelnou částku 5503,- Kč. Peníze převedeme na společný účet Centra Narovinu, které je předá potřebným. Za celý žákovský parlament bych chtěla poděkovat paní ředitelce, která nám umožnila sbírku pořádat, a samozřejmě všem, kteří přispěli třeba i malou částkou. Celá akce měla velký úspěch a určitě ji budeme muset ještě někdy zopakovat.

Anna Venclová, 8. A – členka ŽP a spoluorganizátorka akce

Mediální kampaň Centra Narovinu

Již tradičně byl konec roku 2013 věnován mediální kampani v televizích a rádiích. Díky velké přízni televizí jste mohli vidět spoty Centra Narovinu na téma Vzdělání na TV Prima, Barrandov, Metropol a Regionální televizi. Velké poděkování za podporu patří také regionálním a satelitním TV stanicím – HD TV stanice, UPC express, Fun1, Orlické televizi, televizi Odra, televizi Ostrov, Streamtech. tv... Spoty na téma vzdělání jste mohli slyšet na těchto rádiích: Rádio1, Impuls, Relax, Applaus, Tiprádio, Egrensis... Děkujeme, že jste nám pomohli pomáhat.

Reklamní spoty přinesly nové zájemce na naše facebookovské i webové stránky. V prosinci navštívilo naše webové stránky přes 1 000 návštěvníků denně (v jiných obdobích se jedná o 100 – 300 návštěv denně). Na stránkách se uskutečnily první platby zaplacené přes platební bránu, kterou jsme zprovoznili v prosinci (<http://www.centrumnarovinu.cz/platba-kartou-pres-platebni-branu>).

ni-branu). Příspěvky z ní podporují Klub přátel adopce a vzdělání dětí v Keni. V programu Adopce afrických dětí – projektu pomoci na dálku se nám koncem prosince a začátkem ledna podařilo najít adoptivní rodiče pro všechny děti ze sirotčince Ostrova Naděje na Rusinga Island a také pro další děti po celé Keni. Radost byla opravdu veliká – jak u nás v kanceláři tak v Keni.

Další mediální kampaň hodnotíme tedy jako velice přínosnou, ať již z hlediska propagace našich projektů v ČR a Keni tak i z konkrétní skutečné pomoci ze strany nejširší veřejnosti.

Vážíme si vaší důvěry a těšíme se na další společné projekty v oblasti rozvojové spolupráce a pomoci.

Simona Heřtsová

www.adopceafrika.cz
www.facebook.com/CentrumNarovinu

Darujme dětem v Keni vzdělání

Azaria Ogweno Sumba (ID 51754)

Azaria nastoupil do druháku na střední škole a moc rád by pokračoval ve studiu, aby byl jednou užitečný pro svojí komunitu.

Bohužel přišel o svého adoptivního rodiče a pokud se nenajde nový, nebude chlapec moci studium dokončit. Otec chlapce, který byl živitelem rodiny, zemřel. Maminka zůstala spolu s pěti dětmi sama. Živila se jako prodavačka ryb, ale příjem měla velmi nízký, nestačil na pokrytí všech potřeb početné rodiny, někdy nevystačil ani na jídlo. Bohužel v nedávné době také zemřela a zanechala po sobě i jedno malé dítě, o které se nyní stará babička. Azaria má doma holubice o které se rád stará. Chlapec občas trpí malárií. Od chlapce máme vysvědčení, fotografie a dopisy za poslední 3 trimestry a jsou k dispozici pro nového adoptivního rodiče.

tografie a dopisy za poslední 3 trimestry a jsou k dispozici pro nového adoptivního rodiče.

Elsa Ayoo Riako (ID 51773)

Elsa je sirotek, má tři sourozence. O děti se starala opatrovnice, která neměla žádný příjem a trpěla mentální poruchou, takže

rodina byla závislá na pomoci ostatních. Proto byla Elsa zařazena do programu Adopce a díky podpoře z ČR mohla nastoupit v roce 2007 do sirotčince "Ostrov naděje" na ostrově Rusinga Island, kde dnes bydlí a chodí do školy. Elsa je zdravá a velice pilná. Bohužel nyní ztratila svého adoptivního rodiče, takže od května pro ní urgentně hledáme nového. Adopce tohoto dítěte je zvýšena na částku 14400,- Kč ročně, která pokryje kromě nákladů na studium také náklady na ubytování, vychovatelku a jídlo v sirotčinci.

Další osudy dětí, které na své adoptivní rodiče čekají, najdete na www.adopceafrika.cz